

ὁξοδο ἤγελε κάνειν ὁ караβοκύρης εἰς τὶς συντρόφους / του νὰ τὴν πληρώνην καὶ αὐτὴν ὁ ἀφέντης ἱερομόναχος. Ἀκόμην λέσιν καὶ τοῦτον ὅτιν σὲ / ὅ,τιν ὁξοδον λάχειν ἀπάνω εἰς τὰ κρασιὰ τόσον ἀπὸ κουμέρκιν τόσον ἀπὸ γιανιτζάρου[.] / τόσον ἀπὸ ἄλλη ἀφορμὴ τοῦ κρασιοῦ νὰ εἶναι ἀπάνω στὸν ἀφέντη τὸ γερομόναχον καὶ οἱ συν[τρό] / φοιν καὶ τὸ καῖκιν νὰ μὴν ἔχουν νὰ κάμου. Ἀκόμη λέσιν καὶ τοῦτον ὅτιν σὲ ὅσες βαρέλες [...] / σιν τοῦ κουσενιάρειν ἐκεῖν ποῦ θὲ νὰ τὸ βγάλου τόσες βαρέλες νὰ τοῦ πληρώνην τὸ ναῦλο[ν]. Ὅθεν τὰ αὐτὰ μέρην ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεν[τίας] / ρεάλια δέκαν ἤτοι 10/. Ὁ ἀλληλογήσας εἰς τὰ πάντα νὰ τὰ ζημιώνεται καὶ τὰ ἐξῆς [προ] / μετάροντας ὁ караκύρης νὰ εἶναι τὸ καῖκιν του σοφιντζέντε καὶ ναυτολογημένον μὲ [ῥλα] / τὰ χαλάτια εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν σάλβων γιούστων ἰ πιδιμέντον. Ἀκόμη νὰ[...] / σιν ὁ караκύρης νὰ τοῦ φέρνην πάλι ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία τὰ βουτζιὰ ὀπίσων [...] / καῖκιν καὶ ἂν εἶναι ἀπὸ τὸν караκύρη καὶ δὲν ἔρθουν τὰ βουτζιὰ νὰ τοῦ τὰ πληρώ-
νου καὶ [...].

/ Γαβριὴλ ἱερομόναχος στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν—

/ Караκύρης Γεώργης στέργω τὰ [...] / α νὰ μὴ γράφῃ ἔγραψα ἐγὼ [...] / τις διὰ λόγου του καὶ μαρτυρῶ [...].

/ —Μανώλης Σιγάλας μάρτυρας στᾶνωθε.

/ —Ἀντώνιος Ἀναπλιώτης μάρτυρας

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

26

Ἐντοτεία

φ. 19^v

/ Φ 15 Ἐβγαλμέ[νη].—

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ [Ἀπριλίου] / ριας μας τῆς Καπέλας ἐδῶ παρὸν τὰ δύο μέρην τὰ κάτωθεν γ[ιεγραμμένα...] / τος καὶ προεστῶς τοῦ μοναστηριοῦ κυρίας Καπέλας πάτερ Ρουμπέρτος τὸ δὲ ἕτερο [μέρος] λης Ἰωάννης Φαραγγάρη λέγοντας ὁ αὐτὸς Μανώλης τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκονται [...] / κατου κάποια χωράφια μοδίω δύο ἡμισυν ἤγουν πινακίω δεκαπέντε εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῷ [Με] / γάλω Πετρῷ σύνμπλια τοῦ Γεώργην τῆς Κυριακῆς ἡγου τοῦ Ξενάκη λεγόμενα στὴ Σπηλιὰ τοῦ Ἀντωνά[κη] / τὰ ὅποια χωράφια ἦτανε πάνταν ἐλεύθερα παντολεύθερα. Τώρα τὴν σήμερον ὁ ρηθεὶς Μα /-

νωλιός δίνειν καὶ παραδίνειν καὶ πουλεῖ τοῦ ἄνωθεν προεστοῦ τῆς κυρίας μας τῆς Καπέλας τὰ ἐμὶ / σὰ χωράφια ἀπὸ τὰ ἄνωθεν οὐ διὰ ρεάλια τέσσερα ἡγου 4/ καθὼς ἐσιαστήκασιν ἀναμε / ταξύν τοι καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ βοῖβονταλίκιν τὰ ὅποια χωράφια νὰ τὰ κάνην ὁ αὐτὸς Φαρα / γγάρης παντοτινὰ παιδίω παιδιῶν τοῦ καὶ νὰ τὰ σπέρνῃν χειμωνικὰ κατὰ τὴν τάξιν ὄντα σπέρ / νουνται ὅλα τὰ σύνμπλια καὶ εἰς τὴ νιτράδα ποὺ ἐθέλασιν κάμου τὰ αὐτὰ χωράφια νὰ μοιρά / ζεται ἡ νιτράδα νὰ παίρνει ὁ Φαραγγγάρης τρία καὶ ὁ πατέρας ἓνα ἡγου νὰ γροικᾶται ἐν / τριτεία ἀπὸ πάσαν τέσσερα τὸ ἓνα καὶ ἡ πάρτην τοῦ πατέρα ποὺ θέλει πάρειν ἀπὸ τὰ αὐτὰ / χωράφια νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς Φαραγγγάρης νὰ τὴν ἐφέρνῃν εἰς τὸ μοναστήριν μὲ ἐδικές τοῦ / ὁδοὺς. Προμετάροντας ὁ ρηθεὶς Φαραγγγάρης νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὰ σπέρνῃν τὰ αὐτὰ χωρά / φια ὄντας σπέρνουνται καὶ τὰ ἀποδέλοιπα τὰ σύνμπλιάν τοι. Εἰ δὲ καὶ ἤθελε σπαρθοῦν τὰ σύν / πλια καὶ αὐτὰ ἐθέλασιν τὰ ἀφήσειν ἄσπρα νὰ πριβάρεται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ τὰ δώ / νουσιν ἄλλοῦ νὰ τὰ κάνουσιν. Εἰ δὲ πάλι εἰσὲ καιρὸν ὅπου νὰ μὴν ταιριάζουσιν νὰ μοιρά / ζουνται τὰ αὐτὰ χωράφια νὰ παίρνουσιν τὰ ἑμισὰν οἱ πατέρες τοῦ μοναστηριοῦ καὶ / τὰ ἄλλα ἑμισὰ ὁ Φαραγγγάρης καὶ ἔτζιν νὰ τρέχῃν κληρονομικῶς. Τὴν ὅποια τιμὴν τῶν / αὐτῶν ἑμισῶν χωραφίων ὁμολογᾷ ὁ ρηθεὶς Φαραγγγάρης πῶς τὰ ἔλαβε καὶ ἐπερίλαβέν τα / καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓναν ἄσπρον καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὃ / που νὰ βρεθῇ κανεὶς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα εἰς τὰ αὐτὰ χωρά / φια ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς Φαραγγγάρης νὰ ντεφεντέρῃν καὶ νὰ ἀπολογᾶται εἰς πᾶ / σαν ἐναντίο καὶ τὰ ἐξῆς κληρονομικῶς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν βάζουν καὶ ἀξιόπιστους / μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τοι.

/ <Τζώρτζης Καντζηλλάριος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν παρχα / λεμένος ἀπὸ τὰ ἄνωθεν μέρη—

/ —'Εγὼ 'Αντερέας Μαράκη μαρτυρᾷ τ'ἄνωθε— —

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

27

Πώληση

φ. 20^Γ

/ 'Εβγαλμένη Φ 16

/ [+Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ 'Απριλίου 5/ εἰς τὸ ἀρχοντικὸν / τοῦ εὐγενεστάτου ἀφέντη Μαρκάκη Γεραρδῆν ἐδῶ παρὼν ἡ συν-